

***Res no és perfecte a Hawaii* - Màrius Serra**

Tres anys després de guanyar el premi Sant Jordi amb *Plans de futur*, apareix una altra novel·la de Màrius Serra (Barcelona, 1963): *Res no és perfecte a Hawaii*. El títol no enganya, ja que l'acció se situa íntegrament a l'arxipèlag polinesi que solem vincular amb l'amor i la folgança: el paradís a la Terra. En contrast amb aquestes expectatives, el primer capítol incorpora quatre morts violentes en la inauguració d'un hotel de luxe.

L'acció se situa l'any 2009. A les primeres pàgines coneixem els protagonistes de la novel·la: tres periodistes de renom que cobreixen l'acte, un periodista local i la seva mare, i una família catalana que forma part del primer contingent de turistes. També tenim notícia del capità Cook, que al segle XVIII va ser el primer explorador de Hawaii, i a qui està dedicat el nou hotel. En el segon capítol accedim als preparatius de la inauguració i aprofundim en la vida dels protagonistes, als quals s'afegeix algun personatge secundari. Descobrim que el pare de Tom, el periodista local, va desaparèixer quan ell era petit, i que la seva afició és la història del capità Cook (hi accedim en capítols alterns). En companyia dels turistes catalans coneixem els indrets més coneguts de l'illa, i ens anem adonant que el pare de família està ficat en negocis tèrbols. Paral·lelament, accedim a alguna escena eròtica. Les giragonses de la trama, en definitiva, ens mantenen segrestats pel llibre. L'autor manté a ratlla tots els personatges, que passen del primer al segon terme –i tornen al primer- amb la gràcia d'un minuet.

En el terç final del llibre, però, la versemblança de la narració decreix. Els accidents es repeteixen, una malaltia es manifesta de sobte, les combinacions entre els personatges es compliquen, l'erotisme es desferma, apareixen somnis delirants, dos huracans seguits i fins i tot el cèlebre clau de Txékhov. El mateix narrador apel·la al "déu Atzar". Com si s'hagués cansat de sostenir les regnes de la trama, d'esforçar-se per respectar les regles, la imaginació es torna rocambolesca i fins i tot hi trobem *cameos* com el de la carpa Juanita, que havia tingut un cert paper a la novel·la *Mon oncle*.

En l'últim tram, tant la història del capità Cook com les maquinacions empresarials passen a segon pla. El protagonista ara és Tom, que a partir de les morts del primer capítol descobreix el seu passat familiar. La periodista famosa, la turista catalana, la celebritat de Hollywood, tots els personatges l'ajuden a trobar la veritat. Les conxorxes internacionals es revelen llavors com l'instrument per dur-nos al terreny que interessava l'autor: el perquè dels trastorns afectius de Tom. El fals paradís no era el de l'arxipèlag, sinó el que la seva família li havia fabricat.

De 1987 a 1998, Màrius Serra va publicar quatre reculls de contes. Des de 1990, han vist la llum sis novel·les, inicialment més lúdiques i experimentals i cada vegada més dramàtiques i ortodoxes, si bé sempre amb el seu segell personal. Amb *Res no és perfecte a Hawaii* ha fusionat ficció i divulgació, creació i denúncia, joc i complexitat, personatges catalans i escenari internacional. La novel·la és llarga perquè incorpora trames en diferents nivells. Com altres vegades, l'autor ha barrejat gèneres per formar un híbrid, l'únic vehicle que li podia servir per narrar la història –coral i personal- que volia explicar.